

Torí, 30 de setembre, 1983

"LA FRONTIERA DA STATO A NAZIONE: IL CASO PIEMONTE"

COLLOQUIO INTERNAZIONALE

TORINO

28-29-30 settembre, 1 ottobre 1983

Estimat Josep Maria:

T'escric del Piemont estant. Aprofito una ponència particularment tediosa i banal per a fer-ho.

Vas impressionar-me molt amb la tèva conta feta amb processamots. (Nova paraula per al diccionari de neologismes nostros).

Quan ens veiem de nou m'has d'explicar com vas trobar la pobra Argentina. Potser ara amb les eleccions properes -si se celebren - s'els hi amiran arrengant un poc les coses de la policia. M'agradaria saber què els hi vas dir de l'inclit Don Pepe. Recodo com vang llegir el ~~text~~ ten incisió, ben i viviseccionador llibre sobre Ortega, a Xicago (ca. 1960) i com en raganar de les interpretacions turbulentes i/o hipervitalistes que corrien per la desèrtica Espanya d'ognells anys.

Que et vagi bé a Madrid d'aquí 2 setmanes presidint la taula rotonda. Aveneu quin'una s'haurà pescat en Minguera per a justificar l'scandalós silenci del Festschrift. Igual pot haver? Des de Madrid podríeu tornar Orijales. En aquell país (japonès) el telifer és més epicas que el corren. Potser així T'emmaran exemplars d'autor. i com ha estat rebut Clandia? No he llegit resa sobre el llibre, però les noves que rebo del mundillu literari són molt intermitents.

M'encanta que torni a sortir L'home a la cunilla/ls crisi, humans. Ara faré un paper (en català) sobre l'estat, la ciutadania i la nació en m'hi referiré de nou. S'pot d'acord, avem fort. Massa feina uni-

veritat i' d'una monòtona obcuració. Veig fer un paper sobre la Transició Democràtica espanyola i ara faig alguna cosa sobre l'Europa meridional. La vessant "empírica" de la meva feina en fa boca de pensa terra però és sovint avançada. En referix a les dades, els fets i les referències.

Sa Montserrat - com la balonyera - fila, fila. Suposo que a l'hivern/primavera farà una exponència a Barcelona, dels sens fèixits. Els nous ~~són~~ són gairebé nous. moltalts. En Ricard s'ha fet separatista català extrem (però sense molència) i la Mariona rebel quasi-punk. Venrem quant els hidrants. Mentre no en s'entregaran's, com acon català, penso que la resta és prou secundari.

records de Rothom per a tu.

I una abraçade,

Salvador